

Reglaments

Decret d'aprovació del Reglament regulador de la Intervenció General i de l'exercici del control pressupostari

Exposició de motius

La Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996, i les seves modificacions posteriors, regulen als capítols quart, cinquè i vuitè, respectivament, el control pressupostari; la naturalesa, l'abast, l'organització i les funcions de la Intervenció General, i les responsabilitats de l'interventor general o dels interventors delegats, amb la finalitat de potenciar una peça clau en l'assoliment de la transparència en l'execució de les despeses, tal com posa de manifest l'exposició de motius d'aquesta Llei.

Adicionalment, la Llei 32/2014, del 27 de novembre, de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal reforça la figura dels interventors i la seva independència, amb la finalitat que puguin exercir les seves funcions adequadament i amb la màxima eficàcia i eficiència.

D'acord amb la normativa esmentada, el control pressupostari del qual és titular la Intervenció General es caracteritza pel fet que s'exerceix amb plena autonomia i independència respecte a les autoritats i les entitats la gestió de les quals controla; perquè es realitza amb les modalitats de control de legalitat, financer, d'oportunitat econòmica i d'eficàcia, i perquè pren en conjunt com a marc de referència tant l'aspecte legal o de compliment normatiu com d'altres principis pressupostaris fonamentals en l'actuació del sector públic, com són l'economia, l'eficiència i l'eficàcia.

Aquest Decret té per objecte: en primer lloc, i dintre de les disposicions generals, clarificar els òrgans de gestió i els usuaris de pressupost que intervenen en el procediment administratiu de l'execució de les despeses i dels ingressos, atès que en l'articulat relatiu al control de legalitat s'hi fa referència. En concret, es reprenen els articles de la Llei general de les finances públiques i de la Llei de la contractació pública i les seves modificacions posteriors, respectivament, sobre els òrgans de gestió i els òrgans de contractació. I s'aclareixen les funcions dels usuaris del pressupost per tal d'optimitzar i millorar el procediment administratiu de l'execució del pressupost.

En segon lloc, el desplegament de la naturalesa, l'abast i l'organització de la Intervenció General, i finalment, el desplegament del procediment i l'abast per a l'exercici del control pressupostari.

En l'àmbit del control pressupostari desenvolupa amb claredat els aspectes rellevants escaients per a cadascuna de les modalitats de control, com ara: la finalitat i l'abast; les formes d'exercici; les normes generals sobre els expedients de despesa i sobre el procediment de fiscalització dels mateixos expedients –pel que fa al control de legalitat–; els circuits a desenvolupar per les entitats controlades –pel que fa als controls financer, d'oportunitat econòmica i d'eficàcia–, i atès que el control no és, ni pot ser, un fi en si mateix, sinó que s'ha de concebre com un instrument per millorar l'activitat controlada, clarifica també la tipologia d'informes que s'emeten en l'exercici de cadascuna de les modalitats de control.

També, pel que fa l'exercici del control pressupostari amb caràcter previ, aclareix els resultats de l'exercici de la funció interventora, i les mesures a prendre en el cas de l'omissió de la preceptiva fiscalització prèvia.

Cal fer avinent que és interès del Govern la contínua millora en els mecanismes de gestió i control intern del sector públic estatal, fet que fa necessari dictar normes que desenvolupin els preceptes de les lleis esmentades anteriorment en matèria de control pressupostari, amb l'objectiu d'assolir una millor eficàcia.

Des del punt de vista formal, el Reglament aprovat mitjançant aquest Decret comprèn 48 articles i una disposició derogatòria.

A proposta del ministre encarregat de les finances, el Govern, en la sessió del 3 d'abril del 2019,

Decreta

Article únic

S'aprova el Reglament regulador de la Intervenció General i de l'exercici del control pressupostari, que entra en vigor l'endemà de ser publicat.

Reglament regulador de la Intervenció General i de l'exercici del control pressupostari

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. *Objecte*

Aquest Reglament té per objecte: en primer lloc, clarificar els òrgans de gestió i els usuaris de pressupost que intervenen en el procediment administratiu de l'execució de les despeses i dels ingressos, atès que en l'articulat relatiu al control de legalitat s'hi fa referència; i en segon lloc, el desplegament: d'una banda, de la naturalesa, de l'abast, de l'organització i de les funcions de la Intervenció General, i de l'altra, del procediment i l'abast per a l'exercici del control pressupostari establerts, respectivament, en la Llei general de les finances públiques del 19 de desembre del 1996 i en les seves modificacions posteriors, i en la Llei 32/2014, del 27 de novembre, de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal.

Article 2. *Àmbit d'aplicació*

Aquest Reglament s'aplica a l'Administració general i a les entitats que poden ser objecte del control pressupostari del qual és titular la Intervenció General, d'acord amb el Reglament relatiu a l'establiment del programa de control pressupostari anual, en virtut de l'article 36 de la Llei general de les finances públiques del 19 de desembre del 1996 i de les modificacions posteriors.

Article 3. *Òrgans de gestió*

1. D'acord amb l'article 9 de la Llei general de les finances públiques, els òrgans de gestió de les obligacions de despesa són:

- a) El Govern, el cap de Govern i els ministres segons la respectiva secció pressupostària, pel que fa al pressupost de l'Administració general, sens perjudici de la possibilitat de delegació, total o parcial, en alts càrrecs.
- b) Els presidents dels consells d'administració de les entitats parapúbliques o de dret públic, pel que fa als respectius pressupostos, sense perjudici de la possibilitat de delegació, total o parcial, en els respectius directors.

2. Els òrgans de gestió tenen la competència d'autoritzar les obligacions de despesa en els límits que s'estableix en la llei del pressupost anual.

Article 4. *Òrgans de contractació*

1. D'acord amb la Llei de contractació pública, els òrgans de contractació de l'Administració general són el cap de Govern i els ministres, i els òrgans de contractació de les entitats parapúbliques o de dret públic són els directors de les entitats parapúbliques o de dret públic llevat que l'estatut respectiu atorgui aquesta facultat al Consell d'Administració.

2. En tot cas, els òrgans de contractació poden delegar la seva facultat de contractar. La delegació ha de ser expressa i s'ha de publicar al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

3. Pel que fa tant a l'Administració general com a les entitats parapúbliques o de dret públic, és preceptiu l'acord del Govern o del Consell d'Administració, respectivament, per a l'adjudicació dels contractes que comporten una despesa superior a la quantitat que la Llei del pressupost general fixa cada any i els que provoquen despeses de caràcter pluriennal.

Article 5. *Usuaris del pressupost*

1. Els usuaris del pressupost són els tècnics administratius que assumeixen les funcions descrites al segon punt d'aquest article amb relació als pressupostos dels serveis i/o dels departaments del Govern que tenen assignats.

2. Les funcions dels usuaris del pressupost són les següents:

a) Registrar, en la fase d'elaboració de l'avantprojecte de pressupost, les previsions d'ingressos i de despeses dels serveis i/o departaments que tenen assignats, atenent la informació i les dades de suport que els directors o els responsables dels departaments assignats han de trametre o comunicar-los, d'acord amb les directrius que han d'informar el projecte de pressupost de l'Administració general i de les entitats parapúbliques i de dret públic i que aprova el Govern en virtut de l'article 19 de la Llei general de les finances públiques i les seves modificacions posteriors.

b) Registrar les fases del procediment administratiu de l'execució dels drets econòmics i de les despeses dels serveis i/o departaments que tenen assignats, d'acord amb l'article 31 i concordants de la Llei general de les finances públiques i les seves modificacions posteriors, atenent el contingut dels expedients d'ingrés o de despesa que els directors o els responsables dels departaments assignats els han de trametre.

c) Registrar les modificacions dels crèdits pressupostaris escaients, atenent la documentació i les dades de suport que els directors o els responsables dels departaments assignats els han de trametre.

d) Fer el seguiment de la tramitació administrativa dels expedients d'ingrés i de despesa i comunicar als directors o als responsables dels departaments que tenen assignats i als tècnics de pressupost i patrimoni qualsevol incidència en la tramitació administrativa.

e) La resta de tasques de responsabilitat similar al seu nivell assignades pel director o el responsable del departament.

Capítol segon. La Intervenció General

Article 6. *Naturalesa i funcions*

La Intervenció General, conforme al que disposen els articles 42 i concordants de la Llei general de les finances públiques i les seves modificacions posteriors, és el Centre:

a) Director de la comptabilitat administrativa.

b) Titular dels controls de legalitat, d'oportunitat econòmica i financer.

c) Responsable de les funcions d'estudi, informe i assessorament que d'acord amb l'ordenament jurídic, li sigui encomanades.

Article 7. *Organització*

1. La Intervenció General és adscrita orgànicament al ministeri encarregat de les finances.

2. L'estructura orgànica de la Intervenció General l'estableix el Govern, a proposta de l'interventor general, amb conformitat prèvia del ministre encarregat de les finances.

Article 8. *L'interventor general*

1. El cap de la Intervenció és l'interventor general.

2. L'interventor general és nomenat pel cap de Govern, a proposta del ministre encarregat de les finances, per un temps indefinit, sense perjudici de la possibilitat de dimissió o cessament.

3. En el transcurs d'un mandat del Govern, l'interventor general pot ser cessat únicament en virtut de la sanció imposada com a resultat d'un expedient disciplinari, en els termes de la Llei 32/2014, del 27 de novembre, de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal.
4. Quan l'interventor general és nomenat entre funcionaris adscrits a l'Administració general, se li apliquen les disposicions de la Llei de la funció pública amb caràcter subsidiari a la Llei general de les finances públiques i modificacions posteriors, i a les seves disposicions reglamentàries.
5. El nomenament de l'interventor general pot efectuar-se entre persones que no siguin funcionaris adscrits a l'Administració general. En aquest cas, es formalitza un contracte que es regeix per la Llei de relacions laborals.
6. En qualsevol cas, el nomenament ha de recaure en un titulat superior de reconeguda vàlua i coneixements acreditats i amb experiència en les matèries a què es refereix l'article sisè, i amb un nivell d'estudis superiors equivalent a una titulació oficial d'ensenyament superior de com a mínim el nivell requerit per als interventors delegats.
7. El Govern, a proposta del ministre encarregat de les finances, acorda la remuneració de l'interventor general, d'acord amb la naturalesa, l'abast, les funcions i les responsabilitats d'aquest càrrec en virtut de la Llei general de les finances públiques i les seves modificacions posteriors; la Llei 32/2014, del 27 de novembre, de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal, i la normativa concordant.

Article 9. *Interventors delegats*

1. El cap de Govern, a proposta de l'interventor general i amb la conformitat prèvia del ministre de Finances, pot designar interventors delegats en els diferents ministeris i serveis dependents del cap de Govern i en les entitats parapúbliques o de dret públic que per llur naturalesa ho requereixin sempre que sigui necessari per a l'exercici de la funció interventora. En tot cas hi ha d'haver un interventor delegat a la Caixa Andorrana de Seguretat Social.
2. L'interventor delegat a la Caixa Andorra Andorrana de Seguretat Social assisteix als consells d'administració amb veu però sense vot, d'acord amb l'article 44.2 de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social i les modificacions posteriors.
3. Un mateix interventor delegat pot compaginar l'exercici de les seves funcions en diversos ministeris/departaments i/o en les diverses entitats subjectes al control pressupostari, inclosa la Caixa Andorrana de Seguretat Social.
4. La designació dels interventors delegats ha de recaure en persones de nacionalitat andorrana amb una experiència mínima de cinc anys en l'àmbit requerit en l'edicta, i amb una titulació oficial d'ensenyament superior de nivell 4 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior (MATES) o, en el cas de cobrir la plaça internament, s'hi pot accedir amb una titulació d'ensenyament superior oficial de segon cicle expedida d'acord amb els nivells establerts abans de l'entrada en vigor de la Llei 12/2008, del 12 de juny, d'ordenació de l'ensenyament superior.
5. Els interventors delegats exerceixen les funcions que els assigna l'interventor general sota la seva supervisió, que determinen la Llei general de les finances públiques i les seves modificacions posteriors; la Llei 32/2014, del 27 de novembre, de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal, i la normativa concordant.
6. La relació d'ocupació dels interventors delegats en l'Administració general es regeix per la Llei de la funció pública.
7. Els interventors delegats exerceixen les seves funcions amb la col·laboració de tècnics i de tècnics de suport adscrits a la Intervenció General en els llocs de treball d'interventor delegat adjunt i de tècnics de suport d'Intervenció, respectivament, que depenen jeràrquicament dels interventors delegats.

Article 10. *Interventors delegats adjunts i tècnics de suport d'Intervenció*

1. La relació d'ocupació dels interventors delegats adjunts i dels tècnics de suport d'Intervenció en l'Administració general es regeix per la Llei de la funció pública.

2. Les places en el lloc de treball d'interventor delegat adjunt han de ser proveïdes per persones de nacionalitat andorrana amb un nivell d'estudis superiors equivalent a una titulació oficial del nivell 2 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior (MATES) o, en el cas de cobrir la plaça internament, s'hi pot accedir amb una titulació d'ensenyament superior de primer cicle expedida d'acord amb els nivells establerts abans de l'entrada en vigor de la Llei 12/2008, del 12 de juny, d'ordenació de l'ensenyament superior.

3. Els interventors delegats adjunts assumeixen les funcions següents:

a) La fiscalització dels actes, els documents i els expedients de l'Administració general i de les entitats subjectes al control pressupostari amb incidència sobre les finances públiques, d'acord amb l'article 36 de la Llei general de les finances públiques i les modificacions posteriors, d'una quantia inferior o igual a la que fixa anualment la Llei del pressupost general per als contractes menors.

b) Donar suport als interventors delegats o col·laborar-hi en l'exercici de la fiscalització dels actes, els documents i els expedients de l'Administració general i de les entitats subjectes al control pressupostari amb incidència sobre les finances públiques, d'acord amb l'article 36 de la Llei general de les finances públiques i les modificacions posteriors, d'una quantia superior a la que fixa anualment la Llei del pressupost general per als contractes menors.

c) Donar suport als interventors delegats o col·laborar-hi en l'exercici dels controls financer, d'oportunitat econòmica i d'eficàcia.

d) Formar part de les meses de contractació com a membres representants de la Intervenció General.

e) Donar suport als interventors delegats o col·laborar-hi en tot allò que els demanin.

4. Els tècnics de suport d'Intervenció assumeixen les funcions següents:

a) La fiscalització prèvia dels expedients de despesa en les fases d'autorització, de compromís i de liquidació, l'autorització dels quals és competència del cap de Govern i els ministres del Govern, segons la secció pressupostària o el ministeri respectiu pel que fa al pressupost de l'Administració general, per a les despeses inferiors o iguals a la quantia que determina la Llei del pressupost anual.

b) Donar suport als interventors delegats o col·laborar-hi en l'exercici de la fiscalització prèvia dels expedients de despesa en les fases d'autorització i de compromís, l'autorització dels quals és competència del cap de Govern i els ministres del Govern, segons la secció pressupostària o el ministeri respectiu pel que fa al pressupost de l'Administració general, per a les despeses superiors a la quantia que determina la Llei del pressupost anual.

c) Donar suport en les tasques de responsabilitat similar al seu nivell assignades per l'interventor delegat.

Article 11. *Funció interventora: autonomia i continuïtat*

1. La Intervenció General gaudeix, per a l'exercici de les seves funcions, de plena autonomia respecte a les autoritzacions i les entitats la gestió de les quals controla.

2. Per a l'acompliment d'aquestes funcions, tant l'interventor general com, si escau, els interventors delegats han de ser atesos, per qualsevol òrgan de l'Administració al qual ho sol·licitin, en les demandes raonades que facin de dades, informes o documentació.

3. En els supòsits de vacant del càrrec, o d'absència o malaltia per un període superior a un mes de l'interventor general, les funcions de l'interventor general han de ser exercides per l'interventor delegat que designi el cap de Govern a proposta del ministre de Finances. La designació es fa pública al BOPA.

4. En els supòsits d'absència per un període inferior a un mes per motiu de malaltia o vacances de l'interventor general, les funcions de l'interventor general són assumides de manera mancomunada per dos interventors delegats.

Article 12. *Signatura dels informes de fiscalització i dels pagaments*

1. Els informes de fiscalització els signa l'interventor delegat que revisa l'expedient corresponent, juntament amb l'interventor general, que en fa la supervisió.
2. En el cas d'absència de l'interventor general, els informes de fiscalització de legalitat els poden signar dos interventors delegats, tenint en compte el que estableix l'apartat 4 de l'article 11.
3. Els pagaments els signa l'interventor general i, en cas d'absència, l'interventor delegat que prèviament decideix l'interventor general.

Article 13. *Deures del interventors*

1. Els funcionaris que exerceixin la funció interventora o realitzin el control financer han de complir les obligacions establertes a la Llei de la funció pública, fent una atenció especial de guardar el sigil degut en relació amb els assumptes que coneguin en l'exercici de les seves funcions.
2. Els interventors han de desenvolupar amb diligència les tasques que tenen assignades amb subjecció i observança de l'ordenament jurídic, i han d'actuar d'acord amb els principis següents: objectivitat, integritat, neutralitat, independència, responsabilitat, imparcialitat, confidencialitat, transparència, exemplaritat, austeritat, accessibilitat, eficàcia, honradesa, servei públic, excel·lència i qualitat.
3. Les dades, informes o antecedents obtinguts en l'exercici del control pressupostari només podran utilitzar-se per als fins assignats a aquest control i, si escau, per fer constar per escrit en els informes de fiscalització o control corresponents les objeccions sobre la il·legalitat o la improcedència de l'objecte de la fiscalització.
4. La Intervenció General trametrà els informes de control pressupostari o els resultats de l'exercici del control pressupostari als òrgans de contractació, i al Tribunal de Comptes, als efectes escaients, respectivament.

Article 14. *Responsabilitats dels interventors*

1. D'acord amb l'article 58, apartat f, de la Llei general de les finances públiques i les modificacions posteriors, és una acció i omissió que suposa especial responsabilitat civil i administrativa envers les finances la inobservança, per part de l'interventor general o dels interventors delegats, mitjançant dol, culpa, negligència o ignorància inexcusable, del deure de salvar llur actuació en l'expedient respectiu amb observació escrita sobre la il·legalitat o la improcedència de l'objecte de la fiscalització.
2. Pel que fa als informes de fiscalització que són desfavorables o que són favorables condicionats, correspon a l'òrgan de gestió que té la competència d'autoritzar les despeses d'agafar coneixement de l'informe de fiscalització de la Intervenció i actuar en conseqüència.
3. La Intervenció General no té competència per qualificar les objeccions que posa de manifest, ni té competència per decidir si les objeccions comporten la nul·litat dels actes administratius.

Article 15. *Formació*

1. L'interventor general, els interventors delegats, els interventors delegats adjunts i els tècnics de suport d'Intervenció han de cursar, amb caràcter obligatori, les formacions o capacitacions a nivell òptim en qualitat i quantitat relacionades amb el seu lloc de treball que els permetin desenvolupar les seves responsabilitats amb el màxim rigor i professionalitat i que els siguin requerides pels seus superiors.
2. El ministre encarregat de les finances, a proposta de l'interventor general i amb el vist i plau del departament encarregat de la funció pública, aprova abans del 30 de juny de l'any en curs el programa específic de formació i capacitat de la Intervenció General de l'any següent, que correspon a les obligacions de l'apartat primer d'aquest article i s'inclou en el Pla de formació de la funció pública.
3. L'obligació de formació i capacitat continuada de l'apartat primer d'aquest article es considera realitzada amb la participació en cursos, seminaris, conferències, congressos, jornades o trobades com a ponents o assistents, participació en comitès o grups de treball o altres activitats, sempre que el temari propiciï la

millora de l'acompliment de les funcions d'Intervenció i tracti sobre el control pressupostari i altres temes relacionats d'interès.

4. En el supòsit que per causes de força major un interventor no pugui complir amb l'obligació descrita a l'apartat 1 d'aquest article, en quedarà exempt amb sol·licitud prèvia de l'interventor i amb la justificació documental de la dita causa.

Article 16. *Circulars i instruccions*

1. L'interventor general, en l'exercici de les seves funcions, dicta les instruccions i les circulars escaients per vetllar pel control pressupostari, les quals tenen caràcter subsidiari i són d'obligat compliment.

2. Les circulars i instruccions es publiquen per a la seva consulta en la pàgina web del ministeri encarregat de les finances.

Article 17. *Programa de control pressupostari anual*

1. El Govern aprova, mitjançant un reglament, anualment i el primer trimestre de l'any posterior a l'any de tancament pressupostari, a proposta de la Intervenció General amb la conformitat prèvia del ministre encarregat de les finances, el programa de control pressupostari.

2. El programa de control pressupostari determina les entitats parapúbliques o de dret públic, les societats públiques participades per l'Administració general amb incidència sobre les finances públiques i les entitats privades que reben subvencions, préstecs, avals i altres ajuts a càrrec del pressupost general, que queden subjectes al control pressupostari per a aquell exercici.

3. El programa de control pressupostari s'estableix transversalment per entitat a fi de donar una cobertura al control pressupostari desitjat de manera eficient emprant els diferents tipus i modalitats de control. L'abast i els procediments concrets del programa de control pressupostari es porten a terme d'acord amb les guies de fiscalització de la Intervenció General.

4. El programa de control pressupostari anual en cap cas s'ha d'entendre com a limitatiu i pot ser ampliat, tant pel que fa a entitats com a procediments a emprar, al llarg de l'exercici en qüestió.

Capítol tercer. Control pressupostari: el control de legalitat

Article 18. *Finalitat*

1. El control de legalitat té per objecte vetllar pel compliment de l'ordenament jurídic mitjançant la fiscalització de tots els actes, els documents i els expedients de l'Administració general, les entitats parapúbliques o de dret públic i les societats públiques participades per l'Administració general amb incidència sobre les finances públiques, que determinin la liquidació de drets i obligacions de contingut econòmic, així com els ingressos i els pagaments que en derivin i la recaptació i l'aplicació dels cabals.

2. Amb aquesta finalitat, el control de legalitat s'estén a comprovar i verificar, mitjançant la fiscalització de les fases dels procediments administratius a què es refereixen els articles 30 i 31 de la Llei general de les finances públiques i les seves modificacions posteriors, de la forma que es determina en aquest i en altres reglaments, que l'execució dels drets i de les obligacions econòmiques i l'aplicació dels fons es compleixen i desenrotllen conforme a l'ordenament jurídic, i que les despeses pressupostàries s'apliquen als òrgans i als serveis que els correspon, així com a la inspecció dels pressupostos de les entitats parapúbliques o de dret públic i dels documents comptables dels beneficiaris directes de despeses de transferència.

Article 19. *Fiscalització prèvia limitada*

1. La fiscalització prèvia limitada correspon al control que la Intervenció General exerceix sobre l'activitat administrativa amb caràcter previ i limitat a l'aprovació dels actes, els documents i els expedients de l'Administració general i de les entitats parapúbliques o de dret públic amb incidència sobre les finances públiques.

2. La fiscalització prèvia limitada comprèn la verificació rigorosa dels aspectes de legalitat que són comuns a tots els expedients i també d'aquells aspectes addicionals per a cada tipus d'expedient, la transcendència

dels quals fa que s'hagin de comprovar prèviament, amb l'abast limitat als aspectes que determina la Intervenció General en els informes de fiscalització dels expedients corresponents.

3. El control previ no suposa la translació de la responsabilitat pròpia de l'òrgan de contractació a l'interventor i ha de ser suficientment àgil, eficient i garantista per adaptar-se a les exigències que té la gestió pública.

Article 20. *Fiscalització amb posterioritat*

1. La fiscalització amb posterioritat correspon al control que la Intervenció General exerceix sobre l'activitat administrativa amb caràcter posterior a l'aprovació dels actes, els documents i els expedients de l'Administració general i de les entitats parapúbliques o de dret públic amb incidència sobre les finances públiques.

2. La fiscalització amb posterioritat consisteix en la revisió d'una part representativa denominada mostra del total dels expedients o actuacions a revisar de manera que les conclusions a les quals s'arriba amb aquesta revisió parcial o limitada siguin vàlides per a la totalitat de la població.

3. La mostra se selecciona d'acord amb les Normes internacionals d'auditoria.

Article 21. *Fiscalització prèvia dels drets econòmics*

1. D'acord amb l'article 36, punt 5, de la Llei general de les finances públiques i les seves modificacions posteriors, la fiscalització prèvia dels drets econòmics o dels ingressos se substitueix pel control inherent a la nota d'intervenció en comptabilitat i el control posterior al qual es refereix l'article 22.

2. La fiscalització de les devolucions d'ingressos entra dins l'abast del control pressupostari de les despeses.

Article 22. *Control posterior dels drets econòmics*

1. El control posterior dels drets econòmics es realitza mitjançant l'exercici del control financer permanent. La Intervenció General pot establir comprovacions específiques posteriors sobre determinats tipus de liquidacions d'ingressos.

2. L'abast del control financer permanent dels drets econòmics i les comprovacions específiques posteriors sobre determinats tipus de liquidacions d'ingressos es determinen en el programa de control pressupostari anual d'acord amb la Guia de fiscalització elaborada per la Intervenció General.

Article 23. *Normes generals sobre els expedients de despesa*

1. La fiscalització de les obligacions econòmiques s'estén a comprovar i verificar les fases del procediment administratiu de l'execució de les despeses relatives a l'autorització, al compromís i a la liquidació.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, els òrgans de contractació han de trametre els expedients de despesa a la Intervenció General.

3. Els expedients de despesa en les fases d'autorització i de compromís que requereixen l'autorització de l'òrgan gestor corresponent –el Govern pel que fa a l'Administració general i el Consell d'Administració pel que fa a les entitats parapúbliques o de dret públic– han de complir els requisits mínims següents:

a) L'expedient de despesa en la fase d'autorització comprèn: un informe signat per l'òrgan de contractació o pel director o pel responsable del departament respectiu que ha d'indicar com a mínim l'objecte de la despesa, l'estimació base, la justificació de la necessitat de la despesa, la forma d'adjudicació, la modalitat i el procediment de contractació; la proposta dels plecs de clàusules administratives i de prescripcions tècniques, en el cas dels contractes administratius, o de les bases reguladores en el cas de les subvencions; la proposta d'edictes de licitació, i el document pressupostari de l'autorització de despesa degudament signat per l'òrgan de contractació.

b) L'expedient de despesa en la fase de compromís comprèn: un informe signat per l'òrgan de contractació o pel director o pel responsable del departament respectiu que ha d'indicar com a mínim l'objecte del contracte o de la despesa, la forma d'adjudicació, la modalitat i el procediment d'adjudicació; l'article de la norma al qual s'acull l'adjudicació proposada; l'acta de licitació; les ofertes presentades; la valoració

de les ofertes presentades; la proposta de l'edicta d'adjudicació; l'esborrany del contracte, i el document pressupostari del compromís de despesa degudament signat per l'òrgan de contractació.

4. Respecte a les despeses que es financen amb aportacions de diverses procedències a més de les pressupostàries, ha de justificar-se en l'expedient corresponent la disponibilitat total del finançament.

5. Quan la forma d'adjudicació dels expedients de despesa no és la forma normal d'adjudicació (concurs públic o convocatòria pública), l'òrgan de contractació o el director o el responsable del departament respectiu ha de justificar-ho de manera raonada amb la menció de l'article de la norma al qual s'acull.

6. Els expedients en la fase de liquidació de les despeses que prèviament són autoritzats en les fases d'autorització i de compromís pels òrgans gestors corresponents –el Govern pel que fa a l'Administració general i el Consell d'Administració pel que fa a les entitats parapúbliques o de dret públic– inclouen la documentació següent:

a) El document pressupostari de liquidació signat per l'òrgan de contractació.

b) La certificació d'obra, factura o document justificatiu anàleg que acredita la realització de la despesa, degudament signat per l'òrgan de contractació o el director respectiu o pel responsable del departament respectiu i, si escau, per la resta de persones responsables de la gestió i/o tramitació de la despesa donant a tal efecte la seva conformitat respecte a l'execució de l'obra o la bona qualitat de la prestació del servei, del subministrament o l'adquisició, o la realització de la despesa.

7. Els expedients de despesa en les fases d'autorització, de compromís i de liquidació, la competència d'autorització dels quals correspon als òrgans de contractació pel fet de tractar-se de contractes menors o ser d'una quantia inferior a la que determina la Llei del pressupost anual, i que per tant no requereixen l'aprovació dels òrgans gestors corresponents –el Govern pel que fa a l'Administració general i el Consell d'Administració pel que fa a les entitats parapúbliques o de dret públic– han de complir els requisits mínims següents:

a) Els documents pressupostaris de l'autorització i del compromís de despesa es formalitzen en el moment en què l'òrgan de contractació encomana la despesa de conformitat amb l'article 31 de la Llei general de les finances públiques i les modificacions posteriors, i han d'estar signats per l'usuari de pressupost i per l'òrgan de contractació.

b) L'òrgan de contractació ha de verificar que la persona a la qual s'adjudica la despesa estigui legitimada per contractar d'acord amb la legislació aplicable, amb la formalització del document de declaració jurada que s'ha d'adjuntar als documents pressupostaris de l'autorització i del compromís de despesa.

c) D'acord amb la Llei del pressupost anual, la tramitació de l'expedient solament exigeix la incorporació de la factura en la fase de la liquidació, i la factura corresponent ha de substituir el document contractual i l'acta de conformitat del subministrament, la recepció de les obres o dels treballs tècnics i serveis, i d'altres, segons corresngui. El document pressupostari de liquidació ha d'estar signat per l'usuari del pressupost i per l'òrgan de contractació.

d) Sempre que sigui possible, l'òrgan de contractació ha de promoure la concurrència amb la petició d'un mínim de tres pressupostos per vetllar pels principis d'eficàcia, eficiència i economia en la contractació o la realització d'aquestes despeses. No és preceptiva l'aprovació d'un plec de bases o d'unes bases reguladores, ni la constitució de la mesa de contractació. La Intervenció podrà efectuar controls a posteriori per verificar aquest punt.

Article 24. *Procediment per fiscalitzar els expedients de despesa*

1. Un cop rebut l'expedient de despesa, la Intervenció General practica la fiscalització prèvia en el termini màxim de quinze dies hàbils comptats a partir de l'endemà de la data de recepció, i assenjala de forma expressa la seva conformitat o disconformitat amb relació a l'expedient de referència. Aquest termini es redueix a cinc dies hàbils computats de la mateixa manera pel que fa als expedients la tramitació dels quals consta declarada de manera raonada com a urgent en el mateix expedient.

2. Si la Intervenció General considera insuficient la documentació aportada, requereix a l'òrgan de contractació que li trameti els complements que estimi necessaris. En tot cas, el termini establert a l'apartat anterior es comença a comptar des del moment de la recepció de la totalitat dels complements i informes.

3. La conformitat o disconformitat de la Intervenció General amb relació a l'expedient de referència en les fases de l'autorització i del compromís es formalitza de la manera següent en funció de la quantia dels expedients de despesa:

a) La fiscalització prèvia dels expedients de despesa en les fases d'autorització i de compromís, l'autorització dels quals és competència del Govern o els consells d'administració o, si escau, els òrgans de govern previstos en les lleis de creació corresponents, de les entitats parapúbliques i de dret públic, per a les despeses superiors a la quantia que determina la Llei del pressupost anual, es formalitza mitjançant l'emissió d'un informe de fiscalització.

Aquests informes de fiscalització són adjuntats pels òrgans de contractació, i formen part dels expedients de despesa.

b) La fiscalització prèvia dels expedients de despesa en les fases d'autorització i de compromís, l'autorització dels quals és competència del cap de Govern i els ministres del Govern, segons la secció pressupostària o el ministeri respectiu pel que fa al pressupost de l'Administració general, per a les despeses inferiors o iguals a la quantia que determina la Llei del pressupost anual, es formalitza mitjançant la signatura, si escau, del resultat de la fiscalització dels documents pressupostaris corresponents que acrediten les fases pressupostàries de l'autorització i el compromís que determina l'article 31 de la Llei general de les finances públiques i les modificacions posteriors.

4. La conformitat o disconformitat de la Intervenció General amb relació als expedients de despesa pel que fa al pressupost de l'Administració general, en la fase de liquidació, es formalitza mitjançant la signatura, quan el resultat de la fiscalització és favorable, del document pressupostari corresponent que acredita la fase pressupostària de la liquidació de la despesa, d'acord amb l'article 31 de la Llei general de les finances públiques i les modificacions posteriors.

5. La fiscalització prèvia queda substituïda per la fiscalització amb posterioritat, que es determina en el Reglament del programa de control pressupostari anual, pel que fa als expedients següents de les entitats parapúbliques o de dret públic:

a) La fiscalització dels expedients de despesa en les fases d'autorització i de compromís, l'autorització dels quals és competència dels directors de les entitats parapúbliques o de dret públic pel que fa al pressupost respectiu, per a les despeses inferiors o iguals a la quantia que determina la Llei del pressupost anual.

b) La fiscalització en la fase de liquidació dels expedients de despesa que han estat prèviament autoritzats i adjudicats pel Consell d'Administració pel que fa al pressupost respectiu, per a les despeses superiors a la quantia que determina la Llei del pressupost anual.

Article 25. *Fiscalització de la compra, gravamen o arrendament de béns immobles.*

1. Els expedients relatius a la compra, gravamen i arrendament de béns immobles es fiscalitzen d'acord amb les seves normes específiques, tenint en compte l'interès públic, i d'acord amb les fases del procediment administratiu de les despeses que determina l'article 31 de la Llei general de les finances públiques i les modificacions posteriors, i la resta de normes concordants.

2. El contingut de l'expedient de despesa ha d'incloure, a banda dels documents pressupostaris que acrediten les fases del procediment administratiu de les despeses, l'informe o els informes signats per l'òrgan de contractació o els directors o els responsables dels departaments respectius i la documentació complementària que requereixi la Intervenció General per a l'exercici de la seva fiscalització.

Article 26. *Fiscalització de la contractació de personal*

1. La fiscalització de la contractació de personal es realitza mitjançant la comprovació dels punts següents, que com a mínim han de constar en l'expedient de contractació de personal i que són anàlegs als dels expedients de despesa esmentats en l'article 23.3 d'aquest Reglament:

a) L'expedient de contractació de personal en la fase d'autorització comprèn una proposta de sol·licitud per a la provisió de personal que ha d'indicar com a mínim: la referència de la plaça que es vol proveir i el lloc de treball al qual es troba adscrita la plaça; el nivell de l'escala retributiva de la graella salarial al qual correspon el lloc de treball i les retribucions corresponents; l'acreditació que hi ha els crèdits suficients i adients per finançar la despesa; el procediment d'accés a la funció pública que compleixi el requisit de publicitat de les convocatòries corresponents en els termes indicats per la normativa que en cada cas resulti aplicable; les bases reguladores amb indicació de l'objecte de la convocatòria, la missió del lloc de treball, les condicions generals o els requisits per aspirar a la convocatòria, les proves i mèrits que han de passar i acreditar i la seva valoració, respectivament; la composició del comitè tècnic de selecció, i el temari.

b) L'expedient de contractació de personal en la fase d'adjudicació comprèn: una proposta d'adjudicació per a la provisió de personal que ha d'indicar com a mínim la referència de la plaça que es vol proveir i el lloc de treball al qual es troba adscrita la plaça; el nivell de l'escala retributiva de la graella salarial al qual correspon el lloc de treball i les retribucions corresponents; l'acreditació que hi ha els crèdits suficients i adients per finançar la despesa, i el resultat de la valoració de les proves i dels mèrits dels candidats.

Article 27. *Fiscalització d'actes sobre els béns de les persones públiques objecte de control*

1. Els expedients relatius a l'explotació de béns del patrimoni públic; la seva adquisició o alienació, permuta, cessió gratuïta i arrendament o qualsevol altre contracte translatiu del domini o la possessió; així com l'adquisició de propietats que incorporin títols representatius de capital, es fiscalitzen tenint en compte la seva normativa específica i el manual de procediments de l'àrea d'actius del ministeri encarregat de les finances, i d'acord amb la Llei general de les finances públiques i les modificacions posteriors, i la resta de normes concordants.

2. El contingut de l'expedient inclourà, a banda, si escau, dels documents pressupostaris que acrediten les fases del procediment administratiu de les despeses, l'informe o els informes signats per l'òrgan de contractació o els directius respectius, la documentació complementària que requereixi la Intervenció General i l'informe del departament responsable del patrimoni amb relació a l'acte o el contracte que afecten el bé concernit que conforma l'expedient.

Article 28. *Fiscalització de les subvencions i de les transferències públiques*

1. El control de les subvencions i de les transferències públiques sobre les entitats o les persones beneficiàries es realitza amb les actuacions de control intern que efectua l'entitat concedent o l'òrgan de contractació i que comprova la Intervenció General mitjançant la fiscalització de les fases que van des de l'inici de l'expedient de la concessió de les subvencions fins al seu pagament, tenint en compte la seva normativa específica, d'acord amb la Llei general de les finances públiques i les modificacions posteriors, l'article 23 i concordants d'aquest Reglament i la resta de normes concordants.

2. Aquestes actuacions de control intern es poden coordinar amb les actuacions de control extern previstes en el capítol de control financer d'aquest Reglament –les quals afecten principalment les entitats beneficiàries de les subvencions, col·laboradors i terceres persones– que l'entitat concedent o l'òrgan de contractació realitza, mitjançant el seguiment i el control de la documentació comptable de les entitats beneficiàries –requerida en les bases per a la concessió de subvencions o transferències– que justifica l'aplicació de l'ajuda.

Article 29. *Remissió de l'expedient a la Intervenció a través de sistemes informàtics*

1. Quan l'expedient de despesa subjecte a la fiscalització de la Intervenció General es formalitza en un document electrònic, el resultat de la fiscalització es formalitza igualment en un document electrònic que incorpora la signatura electrònica dels interventors.

En aquest cas, la signatura electrònica està basada en un certificat electrònic dels previstos en la Llei 35/2014, del 27 de novembre, de serveis de confiança electrònica.

2. La posada en pràctica de l'expedient a disposició de la Intervenció per ser fiscalitzat o intervingut, així com la formalització del resultat en un document electrònic i la posterior remissió d'aquest document i de l'expedient, es realitza a través d'una aplicació informàtica en què l'òrgan de contractació genera i tramita l'expedient d'acord amb els requisits que preveu aquest Reglament.

Capítol quart. Control de legalitat: fiscalització de l'aplicació dels fons o cabals

Article 30. *Abast de la fiscalització*

A l'efecte de fiscalitzar l'aplicació dels fons, la Intervenció General:

- a) Pot efectuar la comprovació material de la utilització de les quantitats destinades a obres, serveis i adquisicions o subministraments, així com de les transferències i altres ajuts que reben les entitats públiques i privades i els particulars a càrrec del pressupost de l'Administració General.
- b) Pot verificar els efectius de personal de totes les entitats dependents de l'Administració General, així com les existències en metàl·lic, valors i restants béns del patrimoni.
- c) Pot intervenir en la realització dels arqueigs i inventaris que són preceptius, i en pot promoure d'altres de caràcter extraordinari.

Article 31. *Comprovació material*

1. La fiscalització de la realització de les despeses o la comprovació material de les despeses se substitueix per un document signat pel cap del servei o el representant de l'òrgan de contractació a qui correspon rebre o acceptar els serveis, obres o adquisicions o altres despeses, i acreditatiu d'haver-se prestat el servei o executat l'obra o altres despeses conforme a les condicions establertes o d'haver-se fet càrrec del material adquirit, especificant-lo amb el detall necessari perquè sigui identificat.

2. La Intervenció pot comprovar i verificar en tot moment que les despeses han estat degudament aplicades a la finalitat de què es tracti. La fiscalització és prèvia en els supòsits que els documents han de servir per a l'expedició d'ordres de pagament en ferm, i posterior en els casos que tenen per objecte provar el destí donat als pagaments a justificar.

Article 32. *Comprovació tècnica*

1. Si per practicar la fiscalització s'estima convenient disposar de coneixements tècnics especials, la Intervenció General, amb la conformitat prèvia del ministre encarregat de les finances, designa el personal tècnic que calgui per assistir-la.

2. L'esmentat personal tècnic és de l'especialitat corresponent al servei, obra o adquisició de què es tracti, no ha intervingut en el projecte, la direcció ni la licitació i no depèn del servei que els té atribuïts.

Article 33. *Realització de la comprovació*

1. A l'efecte de dur a terme la fiscalització de les recepcions provisional i definitiva dels contractes d'obres, el cap de Servei o el representant de l'òrgan de contractació a qui correspon rebre les obres executades posa en coneixement de la Intervenció General, amb una antelació de no menys de quinze dies hàbils, el lloc, el dia i l'hora que s'efectuen les recepcions.

2. La recepció i comprovació s'han d'efectuar d'acord amb la normativa de contractació, i el representant de la Intervenció General en dona fe signant l'acta corresponent. Si en l'acte de recepció es posen de manifest objeccions que no són esmenables, l'expedient de recepció s'eleva, a través del ministre encarregat de les finances, a la resolució del Govern.

3. Pel que fa als contractes de subministrament i a la resta de contractes, el cap de servei o el representant de l'òrgan de contractació a qui correspon rebre el subministrament, el servei o la despesa realitzada reflecteix el resultat del recompte i/o de la comprovació de la despesa rebuda en una acta de recepció.

4. En els contractes menors, es pot substituir l'acta de recepció esmentada al punt anterior per la conformitat de l'albarà i/o de la factura per part del cap de servei o el representant de l'òrgan de contractació corresponent, mitjançant la seva signatura i el segell amb indicació de la comprovació efectuada.

Article 34. *Comprovació d'efectius de personal i del patrimoni*

1. El ministeri encarregat de la funció pública comprova periòdicament la correspondència entre les dades de la nòmina i la prestació real dels serveis d'acord amb els procediments interns establerts. La Intervenció General pot efectuar controls a posteriori per verificar aquest punt.

2. La fiscalització de les existències en metàl·lic, valors i restants béns del patrimoni que es troben dipositats en entitats alienes a l'Administració, se substitueix per un document signat per la persona física o jurídica que custodia els actius d'aquesta naturalesa, que confirma o certifica l'existència d'aquests actius.

3. La fiscalització del patrimoni és efectuada per la Intervenció General d'acord amb el procediment establert en el manual de procediments de l'àrea d'actius del ministeri encarregat de les finances.

Capítol cinquè. Resultats del control de legalitat o de l'exercici de la funció interventora

Article 35. *Objeccions*

1. Si la Intervenció, quan ha efectuat la fiscalització, es manifesta en desacord amb el contingut dels actes examinats o amb el procediment seguit per adoptar-los, formula les seves objeccions per escrit, amb cita dels preceptes legals en què sustenta el seu criteri, de conformitat amb l'article 58, apartat f, de la Llei general de les finances públiques i les seves modificacions posteriors.

2. La formulació de l'objecció suspèn la tramitació de l'expedient fins que se soluciona, bé per l'esmena de les deficiències observades o bé, en el cas de no acceptació de l'objecció, per la resolució del procediment previst a l'article següent.

3. La Intervenció procedeix a formular l'objecció en els casos següents, principalment:

- a) Quan es basa en la insuficiència de crèdit o el que es proposa no es considera adient.
- b) Quan la despesa es proposa a un òrgan que no té la competència per aprovar-la.
- c) Quan s'han omès requisits legals o tràmits indispensables.
- d) Quan s'aprecien greus irregularitats en la documentació justificativa del reconeixement de l'obligació o no s'acredita suficientment el dret del seu perceptor.
- e) Quan l'objecció deriva de comprovacions materials d'obres, subministraments, adquisicions i serveis.

4. Quan les objeccions observades en l'expedient corresponen a defectes que deriven de l'incompliment de requisits o tràmits no essencials, la Intervenció pot emetre un informe favorable.

Són defectes els actes que no comporten la transgressió de l'ordenament administratiu i que són esmenables o reparables.

5. Quan les objeccions observades en l'expedient corresponen a irregularitats o defectes no invalidants, no susceptibles de comportar la nul·litat de l'acte, ni pèrdues econòmiques al tresor públic o a un tercer, la Intervenció pot emetre un informe favorable condicionat perquè sigui valorat en els termes previstos a l'article 49 del Codi de l'Administració.

6. Quan les objeccions observades en l'expedient deriven de l'omissió de requisits legals o tràmits que poden donar lloc a la nul·litat de l'acte, o quan la continuació de la gestió administrativa pot causar pèrdues econòmiques al tresor públic o a un tercer, la Intervenció emet un informe desfavorable.

7. Si l'òrgan gestor no soluciona els condicionaments indicats per a la continuïtat de l'expedient, es manté formulada l'objecció corresponent.

Article 36. Resolució del procediment

1. Quan l'òrgan gestor no accepta l'objecció formulada, pot plantejar la discrepància motivada per escrit, amb cita dels preceptes legals en què fonamenta el seu criteri, a la Intervenció General per mitjà de les direccions o responsables de departament, en cas de ministeris, i a través dels presidents o directors dels organismes o entitats en els altres casos.

2. Un cop plantejada la discrepància o quan l'òrgan de contractació manté l'exposat en el seu informe inicial, en els casos en què la discrepància subsisteix o continua existint, correspon al Govern, a proposta de l'òrgan de contractació, adoptar la resolució definitiva pel que fa als expedients de despesa de l'Administració general.

3. De manera anàloga, pel que fa als expedients de despesa de les entitats parapúbliques o de dret públic, en els casos en què la discrepància subsisteix o continua existint, correspon als consells d'administració o òrgans de govern respectius, a proposta de l'òrgan de contractació, adoptar la resolució definitiva.

4. Si la resolució del Govern o dels consells d'administració o òrgans de govern, segons escaigui, és favorable, l'expedient de despesa se segueix tramitant d'acord amb el que preveuen els apartats 4 i 5, segons escaigui, de l'article 24 d'aquest Reglament. La fiscalització de conformitat de la Intervenció General en la fase de liquidació de l'expedient de despesa es refereix a la comprovació del compliment de l'obligació legal per part del creditor de l'Administració d'acord amb la documentació acreditativa escaient.

5. La resolució favorable del Govern o dels consells d'administració o òrgans de govern, segons escaigui, suposa la validació dels actes anul·lables en els termes que preveu l'article 49 del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, i les seves modificacions posteriors, sense perjudici de ser susceptible de comportar responsabilitats de conformitat amb el que estableixen la Llei general de les finances públiques i les modificacions posteriors, i la Llei 32/2014, del 27 de novembre, de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal.

6. Si la resolució del Govern, o dels consells d'administració o òrgans de govern segons escaigui, és desfavorable, poden acordar indemnitzar el proveïdor o el tercer per la prestació efectivament realitzada i obrir un expedient informador en relació amb les possibles responsabilitats que se'n puguin derivar, d'acord amb el que estableixen la Llei general de les finances públiques i les modificacions posteriors, i la Llei 32/2014, del 27 de novembre, de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal.

Capítol sisè. Conseqüències de l'omissió de submissió dels expedients a la Intervenció**Article 37. Omissió d'Intervenció**

1. En els supòsits en què, segons el que disposa aquest Reglament, la funció interventora és preceptiva i s'omet, no es pot reconèixer l'obligació, ni tramitar el pagament, ni intervenir favorablement aquestes actuacions fins que no es conegui i resolgui aquesta ommissió en els termes previstos en aquest article.

2. Si l'interventor general o els interventors delegats tenen constància d'un expedient amb alguna de les omissions indicades en el punt anterior, emeten l'informe corresponent posant-ho de manifest i l'adrecen a l'òrgan de contractació.

3. L'òrgan de contractació sotmet al Govern les actuacions objecte de l'omissió, mitjançant un informe que inclou una explicació de l'omissió de la preceptiva fiscalització o intervenció prèvia, juntament amb l'informe de la Intervenció per tal que el Govern adopti la resolució escaient.

4. L'informe de la Intervenció, que no té naturalesa de fiscalització, posa de manifest, com a mínim, els punts següents:

- a) Les infraccions de l'ordenament jurídic que, a judici de l'interventor, s'han produït en el moment en què es va adoptar l'acte sense fiscalització o intervenció prèvia.
- b) Les prestacions que s'han realitzat com a conseqüència d'aquest acte.
- c) La possibilitat de revisió dels actes dictats amb infracció de l'ordenament.

5. L'omissió de submissió d'un expedient de despesa al control de la Intervenció és susceptible de comportar responsabilitats de conformitat amb el que estableixen la Llei general de les finances públiques i les modificacions posteriors, i la Llei 32/2014, del 27 de novembre, de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal.

Capítol setè. Control pressupostari: el control financer

Article 38. *Finalitat i abast*

1. El control financer consisteix a comprovar el funcionament economicofinancer de les entitats parapúbliques o de dret públic de caràcter industrial, comercial, financer o anàleg; de les societats públiques participades per l'Administració general, i de les entitats privades que reben subvencions, préstecs, avals i d'altres ajuts a càrrec del pressupost general.

2. El control financer és dirigit per la Intervenció General almenys una vegada a l'any, mitjançant procediments d'auditoria que substitueixen la fiscalització prèvia de les operacions corresponents i que se cenyeixen a la comprovació dels ingressos i els pagaments efectuats, la comprovació material de les existències i la verificació dels llibres de comptabilitat, balanços i comptes d'explotació i d'altres comptes i estats que són preceptius.

Article 39. *Normativa*

1. L'auditoria es configura com la tècnica principal per efectuar els treballs de control financer. Les normes d'auditoria són el conjunt de regles i pautes que emmarquen el desenvolupament dels treballs, així com el comportament de l'interventor que els ha de realitzar.

2. Les normes d'auditoria de referència perquè la Intervenció General dugui a terme el control financer són les Normes internacionals d'auditoria (NIA) –de general acceptació a Europa i que són les que recullen les directives i els reglaments de la Unió Europea–, les quals contenen criteris adaptatius específics per al sector públic.

D'altra banda, en l'àmbit públic s'ha produït també a escala internacional un procés d'adaptació a les NIA promogut per la Intosai (International Organization of Supreme Audit Institutions). Aquest organisme ha emès unes normes d'auditoria conegudes com a ISSAIS, que estan constituïdes per les mateixes NIA més una nota d'aplicació que les adapta al sector públic.

Article 40. *Procediments*

1. El control financer té per objecte la verificació del funcionament de l'Administració en els aspectes economicofinancers, per comprovar el compliment de la normativa aplicable, i en general que la gestió s'ajusta als principis de la bona gestió financera.

2. El control financer té com a finalitat promoure la millora de les tècniques i procediments de gestió economicofinancera, mitjançant les propostes que es deriven dels resultats de les actuacions, en els aspectes econòmics, financers, patrimonials, pressupostaris i de procediment.

3. El control financer consisteix entre altres comprovacions en:

- a) L'examen de registres comptables, comptes o estats financers, mitjançant l'aplicació de procediments d'anàlisi.
- b) L'examen d'operacions concretes.
- c) La comprovació d'aspectes concrets d'una sèrie d'actuacions desenvolupades per l'ens fiscalitzat.
- d) La comprovació material d'inversions i altres actius, així com de serveis, subministraments i despeses.
- e) L'anàlisi dels sistemes i procediments de gestió.
- f) La revisió dels sistemes informàtics de la gestió economicofinancera, per verificar la seva fiabilitat, integritat, precisió i disponibilitat.
- g) Altres actuacions i comprovacions de control en atenció a l'ens o les circumstàncies concretes.

4. Les proves d'auditoria proposades s'han d'adequar en cada cas en funció de l'objectiu i l'abast del treball, així com als sistemes de control intern i les fonts d'informació disponibles en cada dependència.

Article 41. *Planificació*

1. El control financer exercit per la Intervenció General consta inicialment d'una memòria de planificació tal com preveuen les normes internacionals d'auditoria.

2. La planificació del control financer s'elabora en funció de l'anàlisi de riscos aplicada sobre els objectius que es vulguin assolir, les prioritats de cada exercici i els mitjans disponibles. I inclou les actuacions a realitzar, l'assignació de mitjans, l'abast i metodologia dels treballs i els terminis per a l'execució i remissió dels informes associats.

3. El contingut de la planificació es pot adequar en el decurs de l'exercici, en funció de l'evolució dels treballs i sempre amb l'aprovació de la Intervenció General.

Article 42. *Informe de control financer*

1. Els informes de control financer comprenen els fets, les conclusions i les recomanacions resultants de les actuacions realitzades.

2. Les actuacions relatives a l'exercici del control financer es documenten i arxiven d'acord amb les Normes internacionals d'auditoria, així com amb les mateixes instruccions que emet la Intervenció General al respecte.

3. L'estructura i el contingut bàsic de l'informe de control financer són els següents:

a) Introducció: s'hi indica l'òrgan de control que l'emet, el programa de control pressupostari anual marc on està inclòs, i les normes d'auditoria o instruccions aplicades.

b) Consideracions generals: s'hi recull informació bàsica sobre l'entitat objecte del control financer i la normativa particular i específica aplicable a l'entitat.

c) Objecte i abast del treball de control financer: s'informa de l'objecte general del treball, els objectius específics i l'abast del treball i les limitacions a aquest abast.

d) Resultats del treball: s'hi inclou per a cada àrea el resum de comprovacions efectuades, les conclusions de les proves, els incompliments, les irregularitats o debilitats de control intern, els ajustaments i reclassificacions en els comptes anuals, així com les mesures correctores i recomanacions.

e) Conclusions generals: s'hi fa referència a l'objectiu i l'abast del treball i als aspectes més significatius del resultat del treball (ajustaments, irregularitats, incompliments, etc.). Finalment, si escau, s'explicita una opinió sobre els comptes anuals subjectes al control.

f) L'informe és datat i signat per l'interventor delegat i l'interventor general.

Article 43. *Comprovació de les subvencions i de les transferències públiques*

1. El control financer de les transferències, tant corrents com de capital, així com els préstecs, avals i altres ajuts, a càrrec del pressupost de l'Administració general, que reben les entitats públiques i privades i els particulars, s'efectua, com a norma general, mitjançant procediments d'auditoria sota NIA, amb l'examen i verificació dels documents comptables dels beneficiaris que acrediten la realització de la despesa d'acord amb l'abast que determina el Reglament relatiu a l'establiment del programa de control pressupostari anual, en virtut de l'article 36 de la Llei general de les finances públiques del 19 de desembre del 1996 i de les modificacions posteriors.

2. A l'efecte del control referit a l'apartat anterior, la Intervenció General emet un informe amb indicació de les tasques de comprovació realitzades i de les conclusions escaients, d'acord amb les bases reguladores que regeixen la concessió de les ajudes públiques i amb la normativa vigent de les ajudes corresponents.

3. A banda del que preveuen els apartats 1 i 2 d'aquest article, d'acord amb l'article 28 d'aquest Reglament, els procediments de control intern i extern que preveuen les actuacions de control financer, pel que fa a la comprovació de les subvencions i les transferències públiques, els ha de portar a terme l'òrgan concedent

–amb la fiscalització o validació de la Intervenció General–, amb la verificació de la documentació requerida en les bases per atorgar subvencions o transferències, emetent un informe en què consti la relació normativa per a la concessió, la documentació entregada pels beneficiaris, les proves o verificacions realitzades per l'òrgan concedent i els seus resultats, i una conclusió que digui explícitament si la comprovació ha estat favorable.

4. Als efectes de l'apartat 3 d'aquest article, l'òrgan concedent ha d'informar expressament la Intervenció General dels resultats desfavorables.

5. Als efectes del que preveuen els apartats 3 i 4 d'aquest article, la Intervenció General efectua les proves escaients per validar l'eficiència del control efectuat pels òrgans concedents.

6. En cas de resistència o obstrucció a la informació o documentació, o de comprovacions amb conclusions desfavorables, la Intervenció General ho posa en coneixement del ministeri encarregat de les finances i de l'òrgan concedent de l'ajut als efectes, si escau, de retirada de la subvenció o ajut o rescissió del préstec o aval.

Capítol vuitè. Control pressupostari: el control d'oportunitat econòmica

Article 44

Finalitat

1. El control d'oportunitat econòmica té per finalitat:

- a) Determinar, tant qualitativament com quantitativa, les conseqüències que la realització de determinades despeses tindria per a les finances públiques i la normal execució del pressupost general i, singularment, l'estimació de les noves despeses que previsiblement es derivarien de la que és objecte del control.
- b) Qualificar la incidència d'una determinada despesa sobre l'economia nacional i la situació conjuntural.

2. Aquest tipus de control s'efectua arran de la proposta de despesa i es formalitza, quan escau, mitjançant informe en cada cas de la Intervenció General, sense perjudici dels informes periòdics globals que aquesta Intervenció consideri oportuns.

Article 45. *Abast del control d'oportunitat econòmica*

1. Queden subjectes als controls d'oportunitat econòmica els procediments següents:

- a) Gestió del pressupost: marc pressupostari, pressupost i modificacions del pressupost.
- b) Gestió de despeses pluriennals.
- c) Contractació de personal.
- d) Promocions de personal.
- e) Contractació i execució de despeses de béns i serveis corrents.
- f) Convocatòries, propostes de concessió i execució de despesa per transferències i subvencions atorgades.
- g) Contractació i execució d'inversions reals.
- h) Alienacions d'inversions.
- i) Operacions no dineràries sobre béns.
- j) Propostes de disposicions que puguin afectar els ingressos anuals de l'ens.
- k) Gestió de les existències de mercaderies, matèries primeres i altres materials inventariables.
- l) Contractació i execució de contractes de concessió i altres col·laboracions públicoprivades, així com convenis i altres contractes que puguin incidir en el pressupost actual i en els futurs.

2. La Intervenció General adequa el control d'oportunitat econòmica en cada cas, en funció de l'objectiu i l'abast del treball, així com dels sistemes de control intern i les fonts d'informació disponibles en cada ens subjecte a aquest control d'acord amb el Programa anual de control pressupostari.

La naturalesa i l'abast dels procediments a aplicar per la Intervenció General es concreta per a cada ens en funció de l'anàlisi prèvia de riscos que aquesta Intervenció realitza.

Les actuacions relatives al control d'oportunitat econòmica han de fer compatible la millor utilització dels recursos disponibles amb l'assoliment d'un grau raonable de seguretat en la detecció de situacions que puguin afectar el principi d'economia o que tinguin un impacte sobre el pressupost de l'any en curs o d'anys posteriors, o amb una incidència sobre l'economia nacional o la situació conjuntural. D'altra banda, aquestes actuacions també vetllen pel principi d'eficiència, pel qual les polítiques de despesa pública han d'enquadrar-se en un marc de planificació pluriennal i de programació pressupostària, atenent la situació econòmica del país, els objectius de política econòmica fixats pel Govern i el compliment dels objectius de sostenibilitat financera i d'estabilitat pressupostària.

3. El control d'oportunitat econòmica s'efectua, en funció de l'ens fiscalitzat, simultàniament amb la funció interventora o de control de legalitat, o bé simultàniament amb el control financer, o bé com un control específic per als ens no subjectes ni al control de legalitat ni al control financer de la Intervenció General.

4. Per als ens subjectes a la funció interventora o de control de legalitat, els controls d'oportunitat econòmica es realitzen arran de les propostes relatives als procediments detallats a l'apartat 1, i es formalitzen, si escau, mitjançant informe en cada cas de la Intervenció General, sense perjudici dels informes periòdics globals que aquesta Intervenció consideri adients.

5. Per als ens subjectes a control financer o per als ens subjectes únicament als controls d'oportunitat econòmica i d'eficàcia, aquests controls es realitzen a posteriori. En aquest sentit, les verificacions necessàries per a l'execució dels treballs s'efectuen sistemàticament mitjançant l'aplicació de procediments d'anàlisi de les operacions o actuacions seleccionades a l'efecte, que permeten tenir una evidència suficient, pertinent i vàlida.

6. Les actuacions a realitzar poden consistir en:

- a) L'examen de registres comptables, comptes, estats financers o estats de seguiment elaborats per l'ens.
- b) L'examen d'operacions individualitzades i concretes.
- c) La comprovació d'aspectes parcials i concrets d'un conjunt d'actes.
- d) La verificació material de la realització efectiva i conforme d'obres, serveis, subministraments i despeses.
- e) L'anàlisi dels sistemes i procediments de gestió.
- f) La revisió dels sistemes informàtics de gestió que siguin necessaris.
- g) Altres comprovacions pel que fa a les característiques especials de les activitats economicofinanceres exercides per l'ens i als objectius que es persegueixin.

Capítol novè. Control pressupostari: el control d'eficàcia

Article 46. *Finalitat i abast*

1. El control d'eficàcia té bàsicament dos objectius: per una banda, verificar si s'han assolit els resultats o objectius establerts pels responsables de l'ens que autoritzen els diferents programes i, per altra banda, comprovar si els procediments o processos de gestió de l'ens a controlar garanteixen l'eficàcia de l'ens.

La metodologia adient per executar els controls a posteriori d'oportunitat econòmica, eficiència i eficàcia és l'auditoria operativa. Les normes i directrius generalment admeses per al desenvolupament d'auditories operatives són les ISSAI 300, 3000, 3100 i 3200 emeses per Intosai (International Organization of Supreme Audit Institutions). La Intervenció General aplica aquesta metodologia en els seus controls a posteriori d'oportunitat econòmica, eficiència i eficàcia.

2. Els controls d'eficàcia s'adeqüen per part de la Intervenció General, en cada cas, en funció de l'objectiu i abast del treball, així com als procediments de l'ens subjecte al control respecte a la definició dels seus programes i dels objectius associats a aquests programes.

La naturalesa i abast dels procediments a aplicar per la Intervenció General es concreten per a cada ens en funció de l'anàlisi prèvia de riscos que aquesta Intervenció realitza.

3. Els controls d'eficàcia s'efectuen, en funció de l'ens fiscalitzat, simultàniament amb el control financer o bé com un control específic per als ens que no hi estan subjectes.

4. Al tancament de cada exercici, els ens subjectes al control d'eficàcia han d'elaborar un estudi relatiu a l'anàlisi dels costos de funcionament i el rendiment o la utilitat dels serveis, les obres i les adquisicions, així com el compliment dels objectius dels programes inclosos en el pressupost de l'exercici precedent. En aquest sentit, els ens subjectes al control d'eficàcia han de trametre a la Intervenció General, en la fase d'elaboració de l'avantprojecte de pressupost anual respectiu, una memòria que ha de contenir una descripció detallada dels diversos programes i objectius a assolir, tant quantitativament com qualitativament. Els objectius s'han de concretar també mitjançant indicadors de gestió que puguin ser objecte de seguiment.

5. Els indicadors de gestió es poden distribuir principalment es tres tipologies:

a) Indicadors d'eficàcia: són aquells que mesuren el grau en què s'han assolit els objectius previstos des d'un punt de vista físic. Per a l'obtenció d'aquests indicadors, és necessari determinar per a cada ens, en l'elaboració del seu pressupost anual, de manera precisa i diferenciada, els objectius a assolir concretats en magnituds físiques. Aquests objectius han de ser referits al conjunt de programes o activitats de l'ens.

b) Indicadors d'eficiència: són aquells que relacionen el cost de producció amb la producció obtinguda. En aquest sentit, s'entén que un ens és plenament eficient quan aconsegueix ser eficaç minimitzant el cost dels recursos emprats per aconseguir aquesta eficàcia. Per a l'obtenció d'aquests indicadors, serà necessari determinar per a cada ens, en l'elaboració del seu pressupost anual, de manera precisa i diferenciada, els costos previstos en la realització dels programes o activitats objecte de mesura a través d'aquests indicadors.

c) Indicadors d'economia: són aquells que pretenen expressar l'adquisició racional dels factors de producció en un ens, a partir d'un indicador bàsic que relaciona el preu o cost d'adquisició d'un factor amb el seu preu mitjà en el mercat.

La memòria d'aprovació dels pressupostos anuals detalla, per a cada programa o activitat, les accions previstes, l'òrgan gestor responsable, els mitjans previstos, els objectius i els indicadors que permetin valorar el grau de consecució dels objectius, així com les desviacions dels dos anys anteriors en relació amb la previsió inicial de l'exercici. Els mitjans previstos recullen els mitjans personals, materials i financers que es posen a disposició del gestor per al compliment dels programes o activitats. La informació relativa a aquests mitjans s'ha de comparar amb la dels últims dos anys indicant els mitjans pressupostats i els realment aplicats.

L'estudi relatiu a l'anàlisi dels costos de funcionament i del rendiment o la utilitat dels serveis, les obres i les adquisicions, així com del compliment dels objectius dels programes inclosos en el pressupost, es posa a disposició de la Intervenció General conjuntament amb la documentació de tancament de l'exercici.

6. La Intervenció General programa els controls d'eficàcia conjuntament amb els d'oportunitat econòmica i eficiència, quan aquests últims s'efectuen a posteriori.

7. Aquests controls es formalitzen, si escau, mitjançant informes de la Intervenció General, sense perjudici dels informes periòdics globals que aquesta Intervenció considera adients.

8. Les actuacions a realitzar poden ser de la mateixa tipologia que es detalla a l'apartat 6 de l'article 45.

Capítol desè. Controls financer, d'oportunitat econòmica i d'eficàcia

Article 47. *Informació i documentació de què cal disposar en les actuacions*

1. En les actuacions dels controls d'oportunitat econòmica i d'eficàcia s'examinen tots els antecedents, la documentació i la informació que siguin necessaris als efectes de les actuacions de control, i també es consulta la informació continguda en els sistemes informàtics de gestió que és rellevant.

2. A aquests efectes, els responsables dels ens controlats faciliten la informació de caràcter econòmic o d'una altra naturalesa que és rellevant per exercir les actuacions de control.

3. L'interventor responsable de l'execució del control pot sol·licitar als ens objecte de control la documentació comptable, mercantil, fiscal, laboral i administrativa o d'un altre tipus, inclosos informes interns o externs, que es consideri necessària per a l'acompliment de les actuacions, ja sigui en suport documental o en programes i arxius en suports informàtics compatibles amb els equips i les aplicacions de l'òrgan de control, i l'accés per a consultes als sistemes i les aplicacions que continguin informació economicofinancera de l'òrgan, organisme o entitat controlada.

4. Les actuacions d'obtenció d'informació es poden iniciar en qualsevol moment una vegada notificat l'inici del control sense que es necessiti un requeriment escrit previ.

5. En cap cas l'interventor no té l'obligació de procurar-se per si mateix la documentació i informació directament dels arxius físics i de les aplicacions i bases de dades informàtiques, sense perjudici que es pugui utilitzar aquest procediment quan l'òrgan interventor i els responsables de l'ens objecte del control ho acordin i sempre que la documentació sigui fàcilment accessible.

L'interventor responsable del control fixa el termini de resposta a les peticions de documentació i informació tenint en compte la naturalesa, el volum i la dificultat d'obtenir-les.

6. En els supòsits en què s'aprecia obstrucció o falta de col·laboració amb el personal encarregat de l'execució del control, l'interventor comunica aquesta circumstància al titular de l'ens objecte de control per tal que adopti les mesures correctores oportunes. En tot cas, la falta de col·laboració es pot fer constar a l'informe de control.

7. Cal assenyalar que és responsabilitat de l'ens controlat documentar els seus procediments i operacions de forma que la Intervenció General pugui aplicar a satisfacció els controls d'oportunitat econòmica i eficàcia. En aquest sentit, els circuits de control intern de l'ens i els seus procediments de gestió han de ser els adients per donar resposta als principis d'economia (oportunitat econòmica), eficiència i eficàcia en els termes previstos a la Llei general de les finances públiques i les seves modificacions posteriors, i a la Llei 32/2014, del 27 de novembre, de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal.

Article 48. *Informe global anual a remetre al Consell General*

D'acord amb la legislació vigent, la Intervenció General emet anualment un informe global sobre l'exercici del control d'oportunitat econòmica i del control d'eficàcia que hagi realitzat sobre les administracions, organismes i entitats subjectes al seu control. Aquest informe es pot formalitzar, si escau, conjuntament amb el que s'ha d'emetre en relació amb l'exercici del control financer.

Disposició derogatòria

Amb l'entrada en vigor d'aquest Reglament queden derogades les disposicions contràries del mateix rang o de rang inferior anteriors.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 3 d'abril del 2019

Antoni Martí Petit
Cap de Govern en funcions